

Soytarı Bir Hüsran

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Ekim 2016

Gevrek acıların iç burkan öyküsü
Yine demlendiğim gecenin kırık rotası:
Kâh bir imgede takılmışlığım
Kâh kundakladığım bir cümleye sızarken ikrarım.
Sükût bellediğim onca maruzatı
Mademki en derinde sakladım
Demek olmasa da maharet,
Kırgın bir kumrunun kırık kanadı kadar cafcaflı hayatın pervazı.

Ne hengâme şu devran,
Çatık kaşlı kelimada saklı en büyük rezalet,
Gönülsüz urgan yansıtılmışlığın aykırı notası
Tiz sesinden duymaya alıştığım kaderin
Göz yumamadığım muamması.
Akla zarar yanılmışlığım,
Derken arpa boyu yollarda kala kalmışlığım:
Hâşâ, ne isyan ne de teveccüh yüreğe,
Altı üstü kırık bir lehçe işte
Yüreğin koşturduğu.

Irgalamaz beni, demelerine bakmadan;
Sağı solu kovuşturmadan şu nemli gözlerde
Büyüyen o aşkın coğrafyasında
Bil ki; ne satılmış cümlelerim var
Ne de yorgun bir tayfa hayli demli ve densiz bir cümleye
Sığdıramazken külfet bildiği şu haczi yüreğin,
Devrandan sanma ki ümidi kestim.

Patavatsız ve nazlı bir kelam olmamalıyım oysa
Hem de boyunduruğunda iblisin asla.
Yeter ki tüy dikmesinler öksüz düşlerime:
Ne saklı ne ifşa ettiğim,
Tek ben bilirim bir de İlâhi Adalet,
Sonrasızlığımın cürümünde bir yangınım madem,
Sönmeye bil ki hiç yoktur niyetim.

Ruhumun paslı tellerine takılı bir serzeniş,
Nifak sokansa hayatla arama kim bilir hangi esareti mabedimin,
Güne sığmaz yarına ise hiç;
Dünden kalma bir dermansa asla değilim:
Kovuşturduğum büyüü sarkacın kayıp mirasında kala kalmışlığım,
Nedenleri niçinleri çoktan ayıkladım:
Minvaline sığındığım hangi mim ise,
Yüreğin kepengini asla indirmediğim hangi badire ise
Asılı kaldığım kancasında kâbus bellediğim sırdaş gecenin:
Akla zararım, yüreğe söz geçer mi;
Boğulma ötesi sükutu deler mi
Suret bellediğim o kıyamda
Nadide bir telaşla satır arasına gizlendiğim.

Omurgamın düşüşlerinde saklı bir kerevet:
Sağ ayağımın ökçesinde gizil bir rehavet,
Paytaklığı cümlelerin bir tefrikada saklı nizam,
Densizliğin kuytusunda soytarı bir hüsrân.

Kırık payeler verdikçe evren,
Kırıldıkça fevri yüreklerden esen sitem
Ve taştıkça boş boğaz imgeler,
Hoyrat bir sevda başlar:
Gecenin kim bilir kaçınıcı vakti?

Deryalardan kopan bir kütle için aslı,
Derinde en aykırı mizacı belirsizliğin tasası,
Bir hüküm belki de bir cürüm;
Yerli yersiz ettiği telkin sitem bildiğim
Yorgun telaşım.

Adı olmayanlara mensup bir günce:
Sağ kaşımın altında da mı var gözün dercesine,
İninde rahmetin
Asla boykot etmediğim hangi akli evvel cümle ise
Savsakladığım kaderin densiz seyrinde
Hopladıkça en tepeye
Saklı tuttuğum bir mecrada

Boyun eęmekse asli görevim:
Bařım gözüm üstüne yüce Rabbim.

Derdin temasında mı saklı zm
Yoksa ikili münasebeti yürek ve nefsin?
Ah, demekten yorgun düşerim bazı bazı,
Takriben bir ömür üstüme çekmedim huzuru.
En atlas rütbe,
En gizemli lehçe řu faninin gün görmemiř bahtı.